

תת"ע 8068/07/18 - אריאל בן-חמו נגד מדינת ישראל, שרון אנדי שרון אנדי

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 8068-07-18 מדינת ישראל נ' שרון אנדי
תיק חיצוני: 38117214288

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מבקשים	אריאל בן-חמו
נגד	
משיבים	1. מדינת ישראל 2. שרון אנדי שרון אנדי

החלטה

בפני בקשה לבטול פסק דין שניתן בהעדר ביום 8.10.18 בגין עבירה המהווה ברירת משפט (תקנה 72(א)(2)) לתקנות התעבורה) , בגינה הוגשה בקשה להישפט.

המאשימה מתנגדת לבקשה ראה גם תגובה מהיום (4.11.18) שם השיבה המאשימה גם לטענת המבקש הקונקרטיית המתבססת על תמונות שצרף.

הכללים החלים על הבקשה נקבעו בסעיף 130 לחסד"פ ובע"פ 9142/01 .

אין מחלוקת שהמבקש ידע על מועד הדיון.

משלא הייתה התייצבות הייתה שפיטה בהעדר בהתאם לסעיף 240 לחסד"פ .

המבקש שלח הודעה בכתב , ולא התייצב בשל נסיבות אישיות, הכתב הוגש ברגע האחרון ותוכנו נודע לבית המשפט לאחר השפיטה בהיעדר.

ככלל אין כפירה בכתב. עם זאת בית המשפט חזר ועיין בטיעונים בכתב והגיע למסקנה כי אין במפורט כדי למנוע שפיטה בהיעדר .

כמו כן , אין המפורט בבקשה כדי לענות על התנאים שנקבעו בפסיקה ברע"פ 9142/01 ולהניע את ההליך מחדש.

עמוד 1

טענת המבקש כי החנה את הרכב במקום שמיועד לכניסה לחדר אשפה אינה מבטלת את העבירה.

המחוקק הגדיר מהי מדרכה בתקנה 1 לתקנות התעבורה וקבע: "מדרכה היא חלק מרוחבה של דרך שאינו כביש, המצוי בצד הכביש ומיועד להולכי רגל, בין אם נמצא במיפלס אחד עם הכביש ובין אם לאו".

גם אם הדרך עליה החנה המבקש את הרכב אינה מרוצפת באבני דרך כמקובל במדרכות, עדיין התגבשו יסודות העבירה, גם לפי התמונה שצרף.

לענין העונש, עסקין בעבירה מסוד ברירת משפט.

ברירת המחדל היתה לשלם את הקנס שנקבע בצד העבירה. מי שמגיע לפיתחו של בית המשפט ומורשע, צריך לקחת בחשבון כי בית המשפט שוקל מגוון שיקולים שנקבעו בפסיקה (עיין: רע"פ 7223/06) ובין היתר, חלוף הזמן ממועד שנועד לתשלום המקורי עד למועד גזר הדין, שיש לו ערך כלכלי.

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש לענין עבר תעבורתי תואמים את תוכן גיליון ההרשעות.

העונש שנפסק הולם את העבירה ועושה העבירה.

אין עיוות דין.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ו חשוון תשע"ט, 04 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.